

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7Csp/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8525200521
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2025:8525200521.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudcom JUDr. Karolom Krochtom, v spore žalobcu: Wishmaker, j.s.a., so sídlom Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 52 019 365, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Mgr. Lukáš Szabó, s. r. o., so sídlom Senická 3801/14, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 743 601, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., v konaní o zaplatenie 954,10 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 5.5.2025 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 954,10 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že Investori - fyzické osoby, nepodnikatelia, konkrétne Investor 1 pod identifikačným kódom 855032871, Investor 2 pod identifikačným kódom 777065613 a Investor 3 pod identifikačným kódom 130679345, zastúpení žalobcom na základe Rámcových zmlúv, uzatvorili so žalovaným dňa 6.9.2022 Úverovú zmluvu číslo 000 001 418. Celkový úver predstavoval sumu 1.300,- eur, pričom celkový úrok je vo výške 12,71 % p. a.; a dohodnutý úrok z omeškania je vo výške 15,00 % p. a. z celkovej sumy v omeškaní (omeškaná Celková Istina plus omeškaný Celkový Úrok, pričom žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % p.a. z dlžnej istiny úveru). Zároveň v zmysle Zmluvy je dojednaný poplatok za obstaranie príležitosti uzavrieť úverovú zmluvu vo výške 25,79 % p. a. z celkového úveru, nárok na zaplatenie ktorého však nie je predmetom tohto konania. Celkový úver bol poskytnutý dlžníkovi dňa 7.9.2022. Doba splatnosti celkového úveru predstavovala 60 mesiacov. Dlžník je povinný v zmysle Zmluvy plniť jednotlivým investorom riadne a včas splátky úveru. Za účelom splnenia týchto svojich záväzkov bol dlžník povinný platiť celkové platby tak, ako je uvedené v Celkovom splátkovom kalendári na bankový účet portálu IBAN. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Celková platba, ktorú mal dlžník mesačne platiť za celkový úver predstavovala sumu vo výške 49,09 eur. Predmetom tohto konania sú výlučne nároky z právneho vzťahu (Zmluvy o úvere), ktorý vznikol medzi investormi - fyzickými osobami, nepodnikateľmi a dlžníkom - žalovaným. Zmluva o úvere je uzatvorená podľa ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a podľa ustanovenia bodu 10.2 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že táto Zmluva, ako aj práva a povinnosti Zmluvných strán touto Zmluvou bližšie neupravené, sa budú riadiť príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky, najmä ustanoveniami Obchodného zákonníka.

3. Dlžník po uzatvorení Zmluvy neuhradzoval dohodnuté Celkové platby riadne a včas a tým sa dostal do omeškania so splnením zmluvnej povinnosti v zmysle Zmluvy, v dôsledku čoho zasielal žalobca

žalovanému listinné upomienky, v ktorých vyzýval dlžníka k úhrade dlžných Celkových platieb. Aj napriek zaslaným listinným upomienkam však žalobca neevidoval riadnu úhradu pravidelných Celkových platieb. Žalobca v poslednej výzve zo dňa 3.9.2024 upozornil žalovaného na skutočnosť, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou akejkoľvek celkovej platby alebo jej časti o viac ako 90 dní, budú Investori oprávnení pristúpiť k mimoriadnemu zosplatneniu úveru. Právo mimoriadneho zosplatnenia úveru vyplýva z ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Zároveň v článku 8.2 Zmluvy je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že investori sú oprávnení vždy len spoločne v zastúpení prevádzkovateľom vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru a ďalších svojich pohľadávok z tejto Zmluvy splatných v budúcnosti a vyzvať dlžníka na mimoriadne splatenie zosplatnených pohľadávok spolu s úrokmi vyčíslenými ku dňu mimoriadneho zosplatnenia úveru v prípade, ak nastane ktorákoľvek z nasledovných skutočností: dlžník sa dostane do omeškania so zaplatením celkovej platby alebo jej časti o viac ako 90 dní, dlžník poruší ktorúkoľvek z jeho povinností alebo záväzkov uvedených v tejto zmluve a nesplnenú povinnosť nesplní a/alebo porušenú povinnosť nenapraví ani v dodatočnej lehote určenej v písomnej výzve, nie kratšej ako 10 dní odo dňa doručenia výzvy Investorov dlžníkovi, nastane niektorá zo skutočností uvedených v bode 3.3. tejto zmluvy, dlžník bez predchádzajúceho písomného súhlasu investorov, ktorých zastupuje prevádzkovateľ príjme ďalší úver/ďalšie úvery alebo uzatvorí inú zmluvu/ iné zmluvy a/alebo poskytne zabezpečenie splnenia záväzkov tretích osôb svojim majetkom, ktoré podľa investorov, ktorých zastupuje prevádzkovateľ mohli ohroziť schopnosť dlžníka splniť akúkoľvek pohľadávku vzniknutú na základe tejto zmluvy alebo v súvislosti s touto zmluvou.

4. Nakoľko sa dlžník dostal do omeškania s úhradou Celkovej platby/Celkových platieb o viac ako 90 (deväťdesiat) dní, žalobca oznámil dlžníkovi listom zo dňa 16.10.2024 v mene Investorov, že na základe dohody obsiahnutej v Zmluve, ako aj v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka Investori využívajú svoje právo a pristupujú k mimoriadnemu zosplatneniu pohľadávky zo Zmluvy, a to ku dňu 15.10.2024. Jednotliví Investori postúpili svoje pohľadávky na žalobcu dňa 12.4.2025, dňa 4.3.2025 a dňa 19.1.2025, na základe čoho je žalobca jediným veriteľom pohľadávky. Pohľadávka žalobcu tak ku dňu podania tohto návrhu pozostáva z nasledujúcich nárokov: Istina úveru vo výške 954,10 eur, nakoľko žalovaný z úveru poskytnutého vo výške 1.300,- eur uhradil na istinu sumu 345,90 eur, Zmluvný úrok vo výške 222,30 eur, nakoľko celková cena peňazí, ktorú by dlžník zaplatil v prípade riadneho plnenia povinností bola vo výške 464,60eur, z ktorej dlžník uhradil 242,30 eur, Úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 954,10 eur odo dňa 16.10.2024 do zaplatenia.

5. Žalovaný sa k podanej žalobe, ktorá mu bola doručená dňa 3.9.2025 spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie a poučeniami o procesných právach a povinnostiach, nevyjadril.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 954,10 eur, pričom ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, keď žalovaný nárok nijako nerozporoval a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, pojednávanie nebolo potrebné podľa § 297 písm. b) CSP nariadiť. Podľa § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 7.10.2025 o 8.15 hod. oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 25.9.2025.

7. Na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s obsahom žaloby a jej príloh, ako aj ostatného spisového materiálu súd zistil, že žalobca ako prevádzkovateľ podpísal so žalovaným ako dlžníkom dňa 26.8.2022 Rámcovú zmluvu dlžník. Podľa článku 1.3 tejto zmluvy predstavuje portál E. webovú platformu pre poskytovanie elektronických služieb, prostredníctvom ktorej si môžu fyzické osoby požičiavať peňažné prostriedky od iných fyzických osôb v rámci Kolektívneho požičiavania a prostredníctvom ktorej sú fyzickým osobám zároveň poskytnuté služby súvisiace s Kolektívnym požičiavaním realizovaným prostredníctvom portálu. Predmetom bol záväzok žalobcu ako prevádzkovateľa odplatne poskytovať dlžníkovi služby vymedzené v článku 3. tejto zmluvy za podmienok stanovených v tejto zmluve. Predmetom tejto zmluvy bol tiež záväzok dlžníka plniť povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy a platiť žalobcovi ako prevádzkovateľovi za služby poskytnuté na základe tejto zmluvy odplatu za podmienok stanovených v tejto zmluve, resp. v sadzobníku poplatkov. Žalobca sa touto zmluvou zaviazal, okrem iného, umožniť žalovanému používanie portálu za účelom kolektívneho požičiavania, kde mu bol zriadený virtuálny účet. Zároveň sa dlžník zaväzuje zaplatiť prevádzkovateľovi aj poplatok za obstaranie príležitosti uzavrieť úverovú zmluvu (článok 9.1 v spojení s článkom 15.1, 15.2 rámcovej zmluvy). Tento

poplatok za obstaranie príležitosti uzavrieť úverovú zmluvu sa dlžník zaviazal prevádzkovateľovi platiť mesačne v mesačných splátkach so splatnosťou spolu s príslušnou mesačnou splátkou celkového úveru (článok 15.3 rámcovej zmluvy). Podľa článku 15.4 zmluvy sa dlžník zaviazal zaplatiť prevádzkovateľovi tiež províziu vo výške stanovenej v sadzobníku poplatkov, pričom podľa článku 15.5. podpisom tejto zmluvy udeľuje prevádzkovateľovi výslovný súhlas na to, aby samostatne automaticky odpočítal od sumy úveru províziu a až takto zníženú sumu úveru previedol na bežný účet dlžníka. Podľa článku 7.6 tejto zmluvy je prevádzkovateľ oprávnený v mene a na účet investorov podávať návrh na uzavretie úverovej zmluvy. Dlžník berie na vedomie a súhlasí, že návrh na uzavretie úverovej zmluvy podáva prevádzkovateľ v mene a na účet všetkých investorov, ktorí sa vyzbierali na celkový úver, a to až po úspešnom ukončení procesu kolektívneho požičiavania. Prevádzkovateľ podpisuje návrh úverovej zmluvy v mene a na účet investora v elektronickej podobe, ktorá bola doručená do virtuálneho účtu, schránky správ. Podľa článku 7.10 zmluvy dlžník berie na vedomie, že úverová zmluva je uzatvorená medzi fyzickými osobami navzájom, a preto nie je spotrebiteľskou zmluvou a poskytnutý úver nie je spotrebiteľský. Na uzatvorenú zmluvu sa vzťahujú ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa článku 18.4 zmluvy dlžník berie na vedomie, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy nie je spotrebiteľským ani iným úverom podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Za žalobcu ako prevádzkovateľa podpisoval zmluvu predseda predstavenstva F. G. vlastnoručným podpisom, resp. jeho vzorom, žalovaný zmluvu podpísal prostredníctvom prideleného identifikačného kódu 973717597.

8. Dňa 6.9.2022 bola uzatvorená Úverová zmluva č. 000001418 medzi investorom 1 s identifikačným kódom 855032871, investorom 2 s identifikačným kódom 777065613, investorom 3 s identifikačným kódom 130679345 a dlžníkom s identifikačným kódom 973717597, na základe ktorej mal investor 1 poskytnúť žalovanému bezúčelový jednotlivý úver v celkovej výške 200,- eur s dohodnutým fixným úrokom vo výške 8,12 % ročne, investor 2 mal poskytnúť dlžníkovi bezúčelový jednotlivý úver v celkovej výške 10,- eur s dohodnutým fixným úrokom vo výške 8,12 % a investor 3 mal poskytnúť dlžníkovi bezúčelový jednotlivý úver v celkovej výške 1.090,- eur s dohodnutým fixným úrokom vo výške 13,60 %. Celková suma úveru tak mala predstavovať sumu 1.300,- eur a celkový úrok zahŕňajúci províziu žalobcu ako prevádzkovateľa bol dohodnutý vo výške 12,71 % ročne. Doba splatnosti celkového úveru bola dohodnutá na 60 mesiacov, dátum poskytnutia celkového úveru 6.9.2022, dátum prvej celkovej platby 15.10.2022, dátum poslednej celkovej platby 15.9.2027, výška celkovej mesačnej platby 49,09 eur, provízia vo výške 39,- eur, poplatok za obstaranie príležitosti uzavrieť úverovú zmluvu 25,79 % ročne z celkového úveru, poplatok za obstaranie príležitosti uzavrieť úverovú zmluvu 1.180,80 eur, výška úroku z omeškania 5 % z celkovej sumy v omeškaní a výška zmluvnej pokuty za omeškanie 10 % z aktuálnej sumy úverovej splátky.

9. Podľa celkového splátkového kalendára k celkovému úveru č. 000001418 mal žalovaný splácať úver 60 mesiacov, mesačne po 49,09 eur, t. j. spolu mal zaplatiť z istiny poskytnutého úveru 1.300,- eur po 60 mesiacoch sumu 2.945,40 eur. Podľa splátkového kalendára pre jednotlivý úver 1 k úverovej zmluve mal v prospech investora 1 na poskytnutú istinu 200,- eur platiť úverové splátky v sume 4,07 eur mesačne, podľa splátkového kalendára pre jednotlivý úver 2 k úverovej zmluve mal v prospech investora 2 na poskytnutú istinu vo výške 10,- eur splácať splátky mesačne po 0,20 eur a podľa splátkového kalendára pre jednotlivý úver 3 k úverovej zmluve mal v prospech investora 3 na poskytnutú istinu 1.090,- eur splácať splátky mesačne po 25,14 eur.

10. Keďže žalovaný riadne a včas úver nesplácal, žalobca vo vlastnom mene aj ako zástupca investorov upomienkou č. 1 zo dňa 25.6.2024 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 60,21 eur a opakovane upomienkou č. 2 zo dňa 23.7.2024 na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 138,41 eur. Poslednou výzvou zo dňa 3.9.2024 žalobca vo vlastnom mene a v mene investorov vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 220,05 eur a súčasne žalovaného upozornil, že v prípade, ak sa dostane do omeškania so zaplatením akejkoľvek pravidelnej celkovej platby alebo jej časti o viac ako 90 dní, investori sú oprávnení spoločne v zastúpení prevádzkovateľom vyhlásiť mimoriadne zosplatenie úveru. Všetky uvedené listiny podpisoval za žalobcu vyššie menovaný predseda predstavenstva vlastnoručným podpisom, resp. jeho vzorom a identickým podpisovým vzorom boli podpísaní všetci investori zastúpení prevádzkovateľom.

11. Rovnako to bolo v prípade listiny zo dňa 16.10.2024 (podľa priloženej fotokópie poštovej doručky doručenej žalovanému dňa 24.10.2024) označenej ako „Oznámenia o zosplatnení pohľadávky z Úverovej zmluvy č. 000 001 418, Predžalobná výzva na zaplatenie“, ktorou žalobca vo vlastnom mene a v mene investorov žalovanému oznámil, že investori zastúpení prevádzkovateľom pristúpili k mimoriadnemu zosplatneniu pohľadávky ku dňu 15.10.2024, s poukazom na poslednú výzvu zo dňa 3.9.20254 a omeškanie viac ako 90 dní. Zároveň žalovaného vyzvali na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.048,30 eur.

12. Listom zo dňa 19.1.2025 žalobca oznámil žalovanému, že zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou rovnakého dňa, došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 804,86 eur z investora identifikovaného číselným kódom 1030679345 na žalobcu. Listom zo dňa 4.3.2025 žalobca oznámil žalovanému, že zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou rovnakého dňa, došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 7,09 eur z investora identifikovaného číselným kódom 777065613 na žalobcu. Listom zo dňa 12.4.2025 žalobca oznámil žalovanému, že zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou rovnakého dňa, došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 142,15 eur z investora identifikovaného číselným kódom 855032871 na žalobcu.

13. Podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

14. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

15. Podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

16. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa

poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 9 ods. 7 ZSÚ, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

25. Podľa § 9 ods. 9 ZSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

26. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

27. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

28. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

29. Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

31. Z preskúmaného spisu je zrejmé, že žalobca sa podanou žalobou domáha voči žalovanému zaplatať dlžnej sumy 954,10,- eur s príslušenstvom. Podľa obsahu spisu žalovaný v pozícii zmluvného dlžníka uzavrel zmluvu o pôžičke s investormi - fyzickými osobami, označenými ako investor 1, investor 2 a investor 3 s pridelenými identifikačnými číselnými kódmi. Keďže žalovaný svoj dlh neplnil v predpísaných splátkach, veritelia pristúpili k zosplatneniu dlhu, ktorý je predmetom tohto súdneho konania. Pohľadávku zo zmluvy o pôžičke investori postúpili na žalobcu.

32. Žalobca svoj nárok uplatňovaný touto žalobou odvíja od úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a investormi, pričom aktívnu vecnú legitimáciu odvodzuje od jednotlivých zmlúv o postúpení pohľadávok uzatvorených s investormi ako postupcami a ktorú v konaní preukázal oznámením adresovaným žalovanému zo dňa 19.1.2025, 12.4.2025 a 4.3.2025, že došlo k postúpeniu pohľadávok na žalobcu.

33. Vychádzajúc zo špecifického spôsobu identifikácie investorov - postupcov v predložených oznámeniach o postúpení pohľadávky, ako aj vo všetkých v tomto konaní predložených občianskoprávných vzťahoch, v ktorých sú ich účastníci rovnako špecificky identifikovaní, považoval súd za potrebné vysporiadať sa v prvom rade s otázkou (ne)platnosti právneho úkonu, na ktorú súd prihliada z úradnej povinnosti, bez ohľadu na aktivitu sporových strán, a ktorá má širšie súvislosti aj so skúmaním danosti aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

34. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je pritom imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010). Nedostatok vecnej legitimácie, či už aktívnej alebo pasívnej, znamená, že strana nie je nositeľom práva (alebo povinnosti v prípade pasívnej legitimácie), o ktoré v konaní ide a vedie vždy k zamietnutiu žaloby.

35. Aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/192/2004 vyplýva, že „z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.“

36. Postúpenie pohľadávky sa uskutočňuje na základe zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom a postupníkom. Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka a k cesii môže dôjsť aj bez vedomia dlžníka. Aj napriek uvedenej skutočnosti je však postupca (pôvodný veriteľ) povinný dlžníkovi bez zbytočného odkladu oznámiť postúpenie pohľadávky. S rovnakými právnymi účinkami môže dlžníkovi postúpenie pohľadávky preukázať postupník ako nový veriteľ. Keďže postupník sa pre dlžníka stáva novým účastníkom záväzkového vzťahu, je v súvislosti s ochranou postavenia dlžníka nevyhnutné, aby postupník cesiu preukázal. Na rozdiel od postupcu je teda postupník povinný cesiu preukázať predložením zmluvy o postúpení pohľadávky. Postupcovi ako doterajšiemu účastníkovi záväzkového vzťahu stačí postúpenie pohľadávky dlžníkovi oznámiť, nemusí v rámci notifikácie dlžníkovi preukazovať zmluvu ani inú právnu skutočnosť.

37. Postúpením pohľadávky sa nemení obsah pôvodného záväzku a samotným uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky sa nemení ani postavenie dlžníka. Až okamihom oznámenia dlžníkovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky, sa postúpenie pohľadávky stáva právne účinné vo vzťahu ku dlžníkovi. Od tohto momentu je dlžník povinný plniť len postupníkovi označenému v oznámení o postúpení pohľadávky (t.j. novému veriteľovi). Po oznámení sa dlžník už nemôže zbaviť svojho dlhu plnením postupcoví.

38. V Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len "NS SR") a rozhodnutí súdov SR bol pod č. 119/2003 uverejnený rozsudok NS SR z 11. 6. 2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 (ďalej len "judikát NS SR"). Publikovaná právna veta znie: "Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník." V texte publikovaného rozsudku NS SR sa okrem iného uvádza, že z ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa. Samozrejme, za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na to, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník nie je oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení a nemôže sa dovolať ani jej neplatnosti.

39. Vychádzajúc z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR je súdu známe, že aktívnu legitímáciu postupníka bez ďalšieho zakladá relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky, toto pravidlo však možno uplatniť len vtedy, ak bude možné oznámenie považovať za platný právny úkon.

40. V posudzovanom prípade boli súdu predložené oznámenia o postúpení pohľadávky, v ktorých sú pôvodní veritelia, investor 1, investor 2 a investor 3, ako postupcovia identifikovaní len číselným kódom. Takýto právny úkon s označením jeho účastníkov len číselným kódom nespĺňa podľa názoru súdu podstatné náležitosti kladené na splnenie požiadavky platnosti právneho úkonu, preto ho možno charakterizovať ako neurčitý podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neurčitosť sa môže týkať aj identifikácie účastníka právneho úkonu.

41. Za určitý je možné považovať len taký úkon, ktorého obsah nie je vnútorne rozporný, alebo síce vykazuje vnútornú rozpornosť, ale túto rozpornosť je možné odstrániť pomocou výkladových pravidiel. Treba však zdôrazniť, že pomocou výkladu nie je možné nahrádzať (dopĺňať) prejav, ktorý nebol vyjadrený v samotnom právnom úkone. Ak bol právny úkon uskutočnený v písomnej podobe, rozhodujúce je to, čo vyplýva z písomnej formy právneho úkonu. Za určitý je možné považovať iba taký úkon, ktorý je určitý aspoň v podstatných náležitostiach. Za podstatné náležitosti právneho úkonu sa vo

všeobecnosti vždy považuje dostatočné označenie účastníkov daného právneho úkonu a dostatočné označenie predmetu plnenia. Z právneho úkonu musí byť zrejmé, kto ho urobil, komu je adresovaný a čo bolo jeho predmetom, aby nemohlo dôjsť k jeho zámene. Kategória určitosti sa posudzuje nie len z pohľadu účastníkov právneho úkonu (zmluvného vzťahu), ale vo všeobecnosti, t. j. právny úkon nesmie vzbudzovať pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb, ktorí jeho účastníkmi neboli (z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/39/2022 zo dňa 31.1.2023).

42. Základným predpokladom platnosti právneho úkonu je teda aj dostatočná identifikácia jeho účastníkov. S poukazom na I. a II. oddiel II. hlavy Občianskeho zákonníka, subjektmi občianskoprávneho vzťahu sú fyzické a právnické osoby, ktoré sa štandardne označujú menom, priezviskom, dátumom narodenia ak ide o fyzickú osobu, resp. názvom, sídlom, identifikačným číslom osoby, ak je pridelené v prípade právnickej osoby. Dostatočné vymedzenie účastníka právneho úkonu slúži pre jednoznačnú identifikáciu konajúcej osoby, ktorá je nositeľom práv a povinností z neho vyplývajúcich. Z označenia konajúcej osoby iba číselným kódom nie je možno zistiť, kto je subjektom právneho úkonu, či tento subjekt je spôsobilý na právne úkony a či vôbec tento subjekt existuje.

43. Na základe uvedených skutočností súd považoval žalobcom predložené oznámenia o postúpení pohľadávky jednotlivých investorov, ktoré v súdnej veci mali založiť aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu ako postupníka, za neplatné právne úkony pre ich neurčitost' podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dôvod neplatnosti predmetných oznámení súd videl v nedostatočnom a nejednoznačnom označení investorov - veriteľov, ako postupcov, ktorí v nich nie sú špecifikovaní, ale označení len číselnými kódmi. Takúto špecifikáciu veriteľov považuje súd za nedostatočnú, neurčitú a nezrozumiteľnú, čo spôsobuje neurčitost' právneho úkonu, a teda jeho neplatnosť v zmysle citovaného ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

44. Z vyššie popísaných dôvodov tieto neplatné právne úkony (bez ohľadu na platnosť či neplatnosť samotných zmlúv o postúpení pohľadávky) nie sú spôsobilé vyvolať zamýšľané právne následky, preto súd nemal inú možnosť, než konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v tomto konaní a z tohto dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

45. Aj v prípade preukázania aktívnej vecnej legitimácie relevantným oznámením o postúpení pohľadávky (ak by bolo posúdené ako platný právny úkon), by ďalším dôvodom zamietnutia žalobného návrhu žalobcu bola skutočnosť, že nedošlo k platnému uzavretiu zmlúv o pôžičke, od ktorých žalobca odvodzuje svoj nárok, a to jednak z dôvodu kolízie záujmov žalobcu, ktorý uzatváral zmluvy o pôžičke aj za veriteľa aj za dlžníka (teda porušenie zákazu obsiahnutého v § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo spôsobilo absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ale aj skutočnosť, že strany zmlúv o pôžičke boli označené len kódom, pričom takéto označenie je možné považovať za nedostatočné a neurčité. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlžník nepozná skutočnú totožnosť investora, investor nepozná skutočnú totožnosť dlžníka, touto informáciou disponoval len žalobca.

46. V zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka pritom zmluvu o pôžičke nevyhnutne uzatvára veriteľ a dlžník. Označenie zmluvných strán je esenciálnou náležitosťou zmluvy o pôžičke. Dostatočné vymedzenie zmluvnej strany slúži pre jednoznačnú identifikáciu konajúcej osoby, ktorá je nositeľom práv a povinností zo zmluvy vyplývajúcich. V predmetnej zmluve o pôžičke sú všetci investori identifikovaní len číselným kódom, čo má podľa názoru súdu za následok nedodržanie kritéria určitosti takéhoto právneho úkonu. Súd by preto rovnako zmluvu o pôžičke vyhodnotil ako neplatnú pre jej neurčitost' v zmysle ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka.

47. Číselným kódom je takisto identifikovaný žalovaný, ktorý mu bol pridelený v zmysle rámcovej zmluvy. Na základe rámcovej zmluvy teda žalobca ako prevádzkovateľ vygeneroval anonymné číselné identifikátory, pod ktorými v zmluvných vzťahoch vystupovali tak žalovaný, ako aj všetci investori. Občiansky zákonník v ustanovení § 22 ods. 2 upravuje zákaz zastúpenia tým subjektom, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Medzi takéto patrí nepochybne aj situácia, ak zástupca jednej strany obligačného zmluvného vzťahu zastupuje aj druhú stranu v opačnom postavení. Zmluva o pôžičke je typický kontrakt, v ktorom na jednej strane stojí veriteľ a na druhej strane dlžník. Záujmy týchto subjektov sú už z povahy takéhoto právneho úkonu vo vzájomnom protiklade, a preto v prípade, ak by tak veriteľ ako dlžník bol zastúpený jedným zástupcom takéhoto zastúpenia, takéto zastúpenie by bolo v rozpore s uvedeným ust. § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právny úkon vykonaný v rozpore s týmto zákazom je postihnutý absolútnou neplatnosťou, na ktorú súd musí prihliadať ex offa.

48. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/5/2024 zo dňa 25.4.2024 v obdobnej veci, z ktorého vyplývajú totožné závery.

49. Tak ako v prípade oznámenia o postúpení pohľadávky, aj v prípade takto uzatvorenej zmluvy o pôžičke nemožno zistiť totožnosť konajúcich osôb, predovšetkým veriteľa, teda či investori sú fyzické alebo právnické osoby, a nemožno z nej vyvodiť ani jednoznačný záver o nepodnikateľskom vystupovaní investora ako veriteľa.

50. Konanie žalobcu možno tiež vyhodnotiť ako konanie s cieľom obchádzať spotrebiteľské právne normy a vylúčiť aplikáciu osobitných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona o spotrebiteľských úveroch, a v neposlednom rade s cieľom vyhnúť sa akýmkoľvek pravidlám, právnym predpisom a právnym normám regulácie podnikania, či už bankových alebo nebankových subjektov poskytujúcich úvery, resp. spotrebiteľské pôžičky vrátane vymknutia a vyčlenenia sa spod kontroly a dozoru Národnej banky Slovenska ako kontrolného orgánu uvedených subjektov, za účelom dosiahnutia čo najvyššej odmeny za poskytnutie pôžičiek. Uvedené potvrdzuje samotné vyhlásenie v článku 7.10 a 18.4 rámcovej zmluvy, že úverová zmluva nie je spotrebiteľskou zmluvou a poskytnutý úver nie je spotrebiteľským ani iným úverom podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a že sa na uzatvorenú zmluvu vzťahujú ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

51. Takémuto konaniu žalobcu preto nemožno poskytnúť súdnu ochranu a v súvislosti s ním súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11CoCsp/4/2023 zo dňa 25.10.2023, v ktorom odvolací súd vyslovil vážne pochybnosti, či konanie žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, kedy oficiálne sprostredkúva pôžičky „od ľudí pre ľudí“ a na ktoré sa nevzťahuje dohľad Národnej banky Slovenska, nemožno hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, subsumujúc zmluvy o pôžičky pod spotrebiteľský právny vzťah, ktorý požíva ochranu v zmysle príslušných ustanovení právnych predpisov slúžiacich na ochranu spotrebiteľa. Poukázal pritom na iné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v obdobnej veci, sp. zn. 5CoCsp/16/2022 zo dňa 23.2.2023 (ako aj na zahraničnú judikatúru - rozhodnutie Krajského súdu v Prahe sp. zn. 721Cm/2131/2014), kde z vykonaného dokazovania vyplynulo, že administrátorom oboch zmlúv (rámcovej zmluvy investor a rámcovej zmluvy dlžník) bola spoločnosť právneho predchodcu žalobcu, ktorej úlohou bolo jednak zabezpečiť vyhľadávanie potencionálnych dlžníkov pre investora a jednak vyhľadávanie potencionálnych investorov pre dlžníkov. Zároveň táto spoločnosť zabezpečovala celý proces schvaľovania pôžičky, zasielanie zmluvnej dokumentácie, prevod finančných prostriedkov, ako aj vedenie záznamov o pôžičke, za čo si účtovala poplatky a iné náhrady výdavkov. Činnosť spoločnosti nespočívala len vo vyhľadávaní (sprostredkovaní) potencionálnych investorov a veriteľov, ale jej činnosť v podstate zahŕňala činnosť administrátora a veriteľa pri poskytovaní pôžičky. Fakticky tak činnosť veriteľa bola rozdelená na dva subjekty (investor a administrátor), ktoré spolu spolupracujú a navzájom sa dopĺňajú. Aj zo samotného dokazovania, vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že pôžička síce bola formálne poskytnutá fyzickou osobou (investorom), ale skúmanie bonity, poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému a následné vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky bolo v gescii spoločnosti právneho predchodcu žalobcu.

52. V posudzovanom prípade boli zmluvy o pôžičke uzatvárané písomnou formou, ktoré sú síce reálnymi zmluvami, ale k ich uzavretiu sa vyžaduje, aby veriteľ aj skutočne odovzdal predmet pôžičky dlžníkovi. Ak sa tak nestane, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne, a to aj keby všetky náležitosti tohto právneho úkonu (vrátane náležitostí vôle) boli dané (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/403/2014 zo dňa 16.12.2015). Pri zmluvách o pôžičke je preto namieste väčšia miera obozretnosti, ktorá sa prejavuje vyššími nárokmi na určitosť právneho úkonu a teda aj na jasnú a presnú identifikáciu veriteľa a dlžníka.

53. Vzhľadom na skutočnosť, že jednotlivé zmluvy o pôžičke, od ktorých žalobca odvodzoval svoj nárok, sú absolútne neplatné, nie je možné žalobcovi priznať ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca nie je veriteľom žalovaného, žalovanému peniaze neposkytol, ale len sprostredkoval ich poskytnutie a rovnako jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že by veriteľom za žalovaného vyplatil požičanú istinu.

54. Na základe uvedených skutočností s poukazom na citovanú právnu úpravu súd podanú žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu zásadne vznikol nárok na náhradu trov konania. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom podľa § 262 CSP najskôr o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).